

ASIS&T EUROPEAN WORKSHOP 2011 KONFERENCIJA (IRSKA): MOJ DOKUČENI SAN

MARTINA FERKO

Alarm zvoni, sedam je sati ujutro. Otvaram oči i ne vjerujem kako je došao i taj dan. Ostvaruje mi se dugogodišnja želja – putujem u Irsku. Prtljaga je spremna, materijali za konferenciju dovršeni, sendviči za put napravljeni, auto pripremljen, još samo pokupiti ekipu (Biljanu, prof. Jakopeca i prof. Stojanovski) i idemo za Zadar na avion. Put do Zadra trajao je punih osam sati, osam sati neprestanog čavrljanja, maštanja o tome kako će nam u Irskoj biti, dogovaranja što bismo sve trebali napraviti, obići i vidjeti, ali što bismo trebali i kušati.

prvog leta avionom. Nakon petnaest sati putovanja dolazimo u hostel, premoreni i iscrpljeni od putovanja, ali i dalje jednako uzbuđeni i u nevjerici da smo stvarno ovdje, u Irskoj.

Novi dan, predivno jutro i irsko/engleski doručak. Na prvu mi je bilo nezamislivo za doručak jesti grah, black&white pudding (crna i bijela krvavica), dvije kobasice, slaninu i jaje na oko te nakon tog obroka biti sposoban za kretanje, ali vjerujte mi, moguće je! Budući da smo imali dva dana do konferencije, a ujedno je bila i nedjelja, odlučili smo iskoristiti vrijeme

Dolazimo u Zadar, bližimo se susretu s avionom, nervoza postaje sve veća. Check-in je brzo obavljen, smještamo se u avion, i već umorna od osmosatne vožnje čekam taj famozni osjećaj uzlijetanja, mogućih turbulencija i brujanje motora, koji usprkos svemu neće omesti doživljaj

za ugodnu šetnju, razgledavanje grada i pronalazak tradicionalnog pub-a. Šetnja je bila kratka, a i pronalazak tradicionalnog pub-a vrlo učinkovit, i tek što smo se smjestili i naručili prvi Beamish stout, prišao nam je srdačan i druželjubiv gospodin, koji je iz čista mira počeo pričati

sa nama, o tome kako je radio za jednog Hrvata te nam ujedno poželio ugodan boravak u Corku.

Obilazak se nastavio i sljedeće dane. Pored prelijepog grada i mnogo cvijećem bogatih vrtova, dolazimo do zgrade Quadrangle na Sveučilištu Cork zbog koje smo se osjećali kao da smo na Hogwartsu i da će svakog trenutka u dvorištu na prelijepoj zelenoj travi početi trening metloboja. Ulaskom u dvorište, savršeno zelena trava mamila nas je da prošetamo po njoj.

Naravno, nakon što smo kročili na nju, naš domaćin nam je objasnio kako postoji pravilo Sveučilišta koje kaže da studenti koje kroče po travi neće položiti ispite. Koliko god smiješno pravilo zvučalo, studenti ovoga sveučilišta čvrsto ga se pridržavaju.

Nakon samostalnog obilaženja i upoznavanja grada, uslijedilo je službeno okupljanje sudionika ASIS&T European Workshop 2011 konferencije u restoranu Indigo Brasserie. Ponešto novih lica, ponešto poznatih lica, ugodna večera i druženje. Prvi dan konferencije započeo je izvrsnim predavanjima o mogućnostima buduće tehnologije, organiziranju znanja, aspektima korisničkih sličnosti i interakcija na društvenim mrežama, o kolaborativnom označavanju kao alatu za organiziranje i aktivnostima informacija u društvenim medijima i kon-

tekstu javne knjižnice.

Završetak prvog dijela konferencije odvijao se u predivnom restoranu Bunnyconnellan s još ljepšim pogledom na Keltsko more. Uz odličnu večeru, lagani povjetarac i šumove mora, stvarala su se nova poznanstva, izmijenjivali kontakti, raspravljalo se o kulturnim razlikama i mogućnostima profesije informacijskog stručnjaka.

Drugi dio konferencije započeo je obilaskom Sveučilišta i Booleove knjižnice, a

nastavio se izlaganjem naših domaćina Adriana O'Riordana i Cathala Hoarea koji su nas upoznali s njihovim projektom digitalne kulturne baštine. Nakon zanimljivog predavanja, uslijedio je i naš raznoliki panel pod temom „Copyright in the global mobile environment“ u kojem su sudjelovali sljedeći panelisti: Elena Corradini (Italija), Kieran Hoare (Irska), Xiaohua Feng (VB), Julian Warner (VB), te ja kao posljednji panelist, dok je

voditelj panela bio Tomislav Jakopec, a zaključne riječi dala je Biljana Đaković.

Nakon službenog dijela uslijedo je zasluženi odmor ni više ni manje, nego u tradicionalnom irskom pub-u gdje smo, na našu sreću, uspjeli čuti i tradicionalnu irsku glazbu. Uz zvuk gitare, bendža i harmonike te neumornih plesača druženje se nastavilo dugo u noć.

Budući da nam je avion kretao tek za dva dana, vrijeme smo iskoristili za dodatne

obilaske i van grada Corca. Na toj ekspediciji obišli smo dvorac Charles Fort, utvrdu na samom rubu kontinenta, koja prkosi valovima oceana. Još uvijek pod dojmom utvrde krećemo se dalje, a naša sljedeća postaja je zadnja luka u koju je uplovio slavni Titanic, odnosno gradić Cobh, u kojem smo se smjestili upravo u restoran posvećen Titanicu. Što drugo u ribljem restoranu jesti nego Fish&Chips! Krećemo se dalje prema predivnoj plaži Inchydoney koja se proteže na južnoj strani otoka. Naravno, poput malih dječica, trčimo prema hladnome oceanu umočiti stopala, tražiti školjkice i napraviti što je moguće više fotografija. Na sreću vrijeme nas je poslužilo te je bilo ugodnih 24 stupnja Celzijevih, na kojih sam uspjela i izgoriti!

Nakon predivnih dana vrijeme je za pakiranje kući. Torbe su prepune suvenirima, srca prelijepim sjećanjima. Ukratko,

moja želja se ostvarila na najbolji mogući način: doručkovala sam famozni english/irish breakfast, ručala Fish&Chips, pila Beamish (tamno pivo), probala Irish coffee, kročila prekrasnom, gustom i tamno zelenom travom,

oprala stopala u Atlantskom oceanu, naučila ponešto irskih izraza, stvorila nova prijateljstva i nadasve odlično se provela!

Subota je ujutro, krećemo za Dublin na aerodrom. Usput radimo zadnje fotografije, psihički se pripremamo za letenje avionom i osmosatnom vožnjom do Osijeka. Put nazad nije bio toliko uzbuđujući kao prema Irskoj, ali prepričavali su se doživljaji i prisjećali svi trenutci. Nedjelja, šest sati ujutro, dolazim kući, ostavljam stvari u

kutu sobe, liježem u krevet umorna od puta u nevjerici kako sam se upravo vratila iz Irske.

15. SEMINAR ARHIVI, KNJIŽNICE, MUZEJI: MOGUĆNOSTI SURADNJE U OKRUŽENJU GLOBALNE INFORMACIJSKE INFRASTRUKTURE

IVANA ČADOVSKA

Seminar Arhivi, Knjižnice, Muzeji već se po tradiciji održava u nekom od hrvatskih gradova na obali. Ovoga puta, za organizaciju 15. Seminara, odabran je hotel Valamar Diamant u Poreču. Seminar u trajanju od 23. do 25. studenoga 2011. godine uključivao je izlaganja, radionice i znanstvene postere na odabranu temu „Predmet ili zbirka: što dokumentiramo?“.

Prvog dana sudionici su mogli pratiti izlaganja „Muzeji bez granica“ (Mirjana Repanić Braun, Nela Tarbuk), „Noć muzeja u AKM ustanovama“ (Dubravka Osrečki-Jakelić, Vesna Jurić Bulatović), „Od čudnovatog do čudesnog: sto godina Čudnovatih zgoda šegrta Hlapića 1913. - 2013.“ (Berislav Majhut), „Eugen od Savoje: izgradbeni element romana Bizarij i literarno-turistička poveznica srednje-europskog kulturnog konteksta“ (Jasna Horvat, Nives Tomašević) te izlaganja predstavnika našeg odsjeka – „Potpore nakladništvu AKM ustanova“ (Zoran Velagić, Blanka Bunjevac i Martina Jošavac) te „Vizualna i informacijska pismenost u arhivima, knjižnicama i muze-

jima: učinkovita komunikacija?“ (Josipa Selthofer). Kasnije sesije uključivale su razgledavanje postera te održavanje radionica „Pravilnici o napredovanju i stručnim zvanjima u struci: AKM perspektive“ i „Nakladnici: literarni turizam“. Drugi dan Seminara također je nastavljen nizom izlaganja – „Katalogiziranje predmeta baštine: mogućnosti primjene CCO standarda u Hrvatskoj“ (Goran Zlodi), „From Content Standard to RDF“ (Gordon Dunisire), „Prema novom hrvatskom kataložnom pravilniku kao standardu sadržaja podataka“ (Mirna Willer, Ana Barbarić), „Predmetni jezici s korisničkim jamstvom: što možemo

naučiti od folksonomija?“ (Sonja Špiranec, Tomislav Ivanjko), „Muzejske klasifikacije u Sloveniji“ (Alenka Šauperl, Darko Knez), „Muzejske klasifikacije u Hrvatskoj“ (Dora Bošković). Radionice koje su se održale taj dan su tradicionalna restauratorsko – konzervatorska radionica, ovaj puta na temu „Kurativna zaštita, aktivna stabilizacija ili interventni zahvat?“ te radionica „How to create linked data“. Istoga je dana održan i okrugli stol na temu „Predmet ili zbirka? Preispitivanje

pravilnika o dokumentaciji građe u AKM zajednici“.

Zadnji dan Seminara obilježen je izlaganjima „Prvo harvestiranje hrvatskog weba: iskustva i rezultati“ (Tanja Buzina), „Od konceptualnih modela preko OPAC-a treće generacije do slijedeće generacije knjižničnog sustava“ (Željko Rajter), „Model opisa na razini zbirke“ (Tinka Katić, Mirna Willer), „APENET projekt“ (Vlatka Lemić) te „Formati arhivističke zajednice: EAD, EAC i EAG“ (Aleksandar Kuzmić). Nakon ručka, uslijedila je i zadnja sesija izlaganja na ovogodišnjem AKM-u. Prvo na redu bilo je moje izlaganje na temu „Arhivske, knjižnične i muzejske zbirke u pokretu“ (Anita Papić, Tomislav

Jakopec, Ivana Čadovska) te izlaganja „Performing arts, from stage to patrimonial collections: the archives and costumes of l'illustre Théâtre“ (Mileva Stupar), „Razvoj infrastrukture za podatke e-istraživanja i položaj knjižnica u toj infrastrukturi“ (Radovan Vrana), „ArhivX - platforma za izgradnju institucionalnog repozitorija“ (Kristijan Crnković).

Na Seminaru je također predstavljen zbornik radova prethodnog, 14. seminara AKM te najavljena glavna tema 16. seminara – „Materijalno i virtualno“. Više informacija o Seminaru i načinima za prijavu svoga sudjelovanja moguće je pronaći na poveznici

<http://public.carnet.hr/akm/>.

OSVRT NA „ONLINE PETICIJU ZA PROMJENU UVJETA I NAČINA STJECANJA STRUČNIH ZVANJA U KNJIŽNIČARSKOJ STRUCI“

ANJA ĐURĐEVIĆ

Čak i u današnjemu dobu iznimno velike potrebe za organizacijom informacija i posredovanjem znanja gotovo se svaki student knjižničarstva odgovarajući na pitanje što studira barem jednom susreo sa začuđenim pogledima i neizbježnim pitanjem: „Zar je za to potrebno pet godina fakulteta?“, popraćenim konstantacijom kako to valjda može bilo tko.

U društvenom je kontekstu ovakve komentare najlakše ne primati k srcu, jednostavno ih pripisujući neupućenosti osobe koja ne shvaća stvarnu zadaću knjižnica i njihovih djelatnika, no do prave nevjericice došlo kada su nam slično

pitanje neizravno postavile osobe usko vezane uz knjižničnu struku.

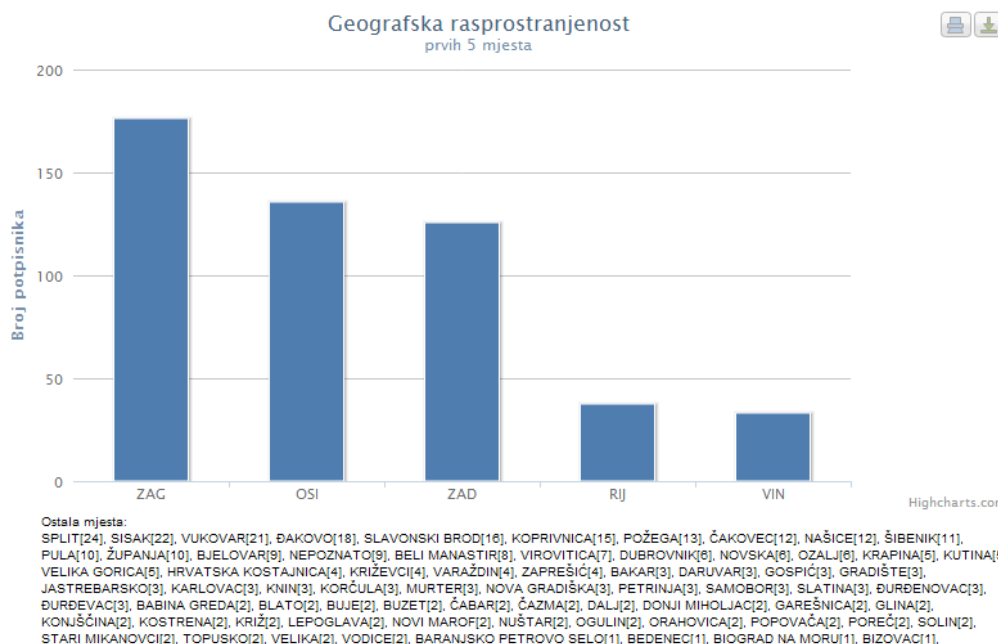
Naime, nedavno je na mrežnim stranicama Odjela za kulturologiju Sveučilišta Josipa Juraja Strossmayera u Osijeku osvanula obavijest o primanju prijave za „Program stručnog usavršavanja za stjecanje stručnih znanja u knjižničarskoj struci u okviru koncepta cjeloživotnog obrazovanja“. Kako je navedeno u elaboratu, zamišljen je kao „neformalni program kojim bi se omogućilo stjecanje dodatnih kompetencija i usavršavanje u okviru profesionalnih aktivnosti“.

Online peticija za promjenu uvjeta i načina stjecanja stručnih zvanja u knjižničarskoj struci

Peticija se provodila od 10. 03. 2012. 12:00:00 do 16. 03. 2012. 12:00:00. Peticija će biti dostavljena svim nadležnim institucijama. Zahvaljujemo svima na iskazanoj podršci!

Dana 7.3.2012. godine Hrvatsko knjižničarsko društvo je na svojim mrežnim stranicama (http://www.hkdrukstvo.hr/hr/novosti/odabrana_novost/463/) prenijelo obavijest s mrežnih stranica Odjela za kulturologiju Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku (<http://kulturologija.unios.hr/czo.html>) o primanju prijave za Program stručnog usavršavanja za stjecanje stručnih zvanja u knjižničarskoj struci u okviru koncepta cjeloživotnog obrazovanja. Mi se, niže potpisani, kao knjižničari s iskustvom rada u knjižnicama, ali i sveučilišni profesori i studenti knjižničarstva, tome oštro protivimo i zahtijevamo ponovno razmatranje izdavanja dopunsice ovakvom programu, ali i razmatranje Pravidnika o uvjetima i načinju stjecanja stručnih zvanja u knjižničarskoj struci iz nekoliko razloga.

Spomenuti program stručnog usavršavanja za stjecanje stručnih zvanja u knjižničarskoj struci prema predviđenom bi trajao 180 sati i polazniku donosio 30 ECTS bodova čijim bi stjecanjem, uz prethodno stečenu diplomu nekog drugog studija, bili zadovoljeni uvjeti iz čl. 3, t. 3, stavka 2 navedenog Pravidnika, budući da se u tom studiju, osim iz tekuće diplomirani knjižničar, nastoje osobe

U samom naslovu ne vidi se naočigled ništa sporno, no daljnjim čitanjem postaje jasno kako su termini „stručno usavršavanje“ i „cjeloživotno učenje“ (ne)vješto iskorišteni u svrhu prikrivanja činjenice da je ovdje zapravo riječ o nekoliko mjeseci tečaja koji bi, nakon samo 180 sati i 30 ECTS bodova, svojim polaznicima (osobama sa stečenom visokom stručnom spremom u okviru raznih studija, nevezanih uz i knjižničarstvo i srodne znanosti) pružio zvanje diplomiranog knjižničara, koje je kandidatima dosad dodjeljivalo isključivo Ministarstvo kulture Republike Hrvatske nakon polaganja stručnog ispita.

Još jedan razlog koji naglašava kako se Program zakonski nikako ne može nazvati studijem jest i činjenica da se nigdje ne spominje diplomski rad, što pokazuje nejasnoću kriterija u ocjenjivanju razine znanja koju su polaznici usvojili, pa prema tome ne može realno nositi niti akademsko niti stručno zvanje, a opažene su i pogreške u stručnoj terminologiji unutar samog izvedbenog plana Programa. Koliko god ovakav način brzog i lakog stjecanja diplome „bez muke i nauke“ djelovao nestvarno i iracionalno, poražavajuća je činjenica kako on, unatoč silnim i odmah na prvi pogled vidljivim manama, zadovoljava uvjete „Pravilnika o uvjetima i načinu stjecanja stručnih zvanja u knjižničarskoj struci“ koji je trenutno na snazi, a svojim nejasnim i nedorečenim karakterom dopušta ovakve manjkave neformalne programe, pritom ih gotovo izjednačavajući s redovnim i izvanrednim studijima knjižničarskog usmjerenja koji već djeluju u Osijeku, Zagrebu i Zadru.

Kao što se moglo i očekivati, obavijest o utemeljenju ovakvog programa nije prošla nezapaženo, pa je tako 10. ožujka 2012. na inicijativu studenata Odsjeka za informacijske znanosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu pokrenuta online

peticija čiji je cilj promjena uvjeta i načina stjecanja stručnih zvanja u knjižničarskoj struci, što direktno zahtijeva reviziju već spomenutog Pravilnika. Peticija se provela do 16. ožujka, pa je tako u manje od tjedan dana skupljeno čak 955 potpisa, a dobila je podršku ne samo studenata, nego u jednakom broju i zaposlenih i nezaposlenih knjižničara s iskustvom rada u knjižnicama, poslodavaca te velikog broja profesora, ujedno i priznatih stručnjaka s područja knjižničarstva i informacijskih znanosti.

Komentari koje je velik broj potpisnika ostavio jednoglasno su ukazivali na to da ovakav program nedovoljne opsežnosti **degradira knjižničarstvo kao stručnu i znanstvenu granu**, s obzirom na očitu nemogućnost pokrivanja svih aspekata knjižničnih djelatnosti i pružanja stručnih kompetencija potrebnih za zadovoljavanje potreba današnjeg informacijskog društva.

Iako se pokretanje spomenutog programa pokušava opravdati potrebama za knjižničarima na tržištu rada, važno je istaknuti kako evidencije Hrvatskog zavoda za zapošljavanje pokazuju ovaj argument nevaljanim, posebice ako se tomu pribroji i stotinjak magistara knjižničarstva koje svake godine proizvedu već postojeći formalni programi u Osijeku, Zagrebu i Zadru. Što se tiče osoba koje su (uslijed izvjesnog nedostatka stručnog kadra, što je danas neupitno stvar prošlosti) već zaposlene u knjižnicama sa završenim fakultetima nesrodnih grana, važno je napomenuti da za njih već postoje formalni jednogodišnji i dvogodišnji programi u Zagrebu i Zadru, ustrojeni na način da završavaju predajom diplomskog rada, što također demantira potrebu za ovakvim programima, realno upitne kvalitete i opravdanosti.

Glavno pitanje koje ova peticija otvara jest do kada će se tolerirati uvriježena slika knjižnične struke kao „poluprofesije“, ne samo od strane laika već i svih odgovornih na koje ova peticija apelira da još jednom razmotre odluke i uklone mogućnosti otvaranja raznih programa koji indirektno podržavaju kolektivnu društvenu zabludu o knjižničaru kao djelatniku čija je zadaća isključivo slaganje knjiga na police.

Prvi je dan predavanja. Ušla sam u predvorje najstarijeg mađarskog sveučilišta, onog u Pečuhu i izgubila se. Posljednji put kad je moja sposobnost orijentacije zakazala, bilo je prije četiri godine na londonskom aerodromu Heathrow, no to prijepodne nisam bila okružena carinicima, djelatnicima sigurnosne službe i drugim putnicima, nego kolegama studentima i profesorima. Kroz gužvu koja se stvorila na ulazu pokušavala sam pročitati tablu s planom

i kantine, a završavaju uskim prolazom iza kojeg se nadzire park. S obzirom da je prvi dan ljetnog semestra, pripremila sam se na gužvu i uranila kako bih stigla pronaći učionicu, upoznati nove kolege i pripremiti se za sat. Tako je i bilo. U prostoriji 27B/1 sjedilo je mojih budućih 15 kolega od kojih su samo trojica bili Mađari. Brzo smo se upoznali i još brže sprijateljili, pa se razgovor uoči predavanja pretvorio u raspravu o neizbježnom nogometu i uvijek prepoznatljivom Da-

zgrade kako bih mogla doći do učionice. Nakon nekog vremena uočila sam da je prostorija 27B/1 na drugom katu i zapu-tila se prema stubištu koje je vodilo do zgrade B. Nije naodmet napomenuti kako se Sveučilište i Fakultet humanističkih znanosti nalaze na istom prostoru podijeljenom na četiri zgrade označene slovi-ma A, B, C, i D. Iste su povezane dugačkim hodnicima koji vode do glavnog ulaza

voru Šukeru.

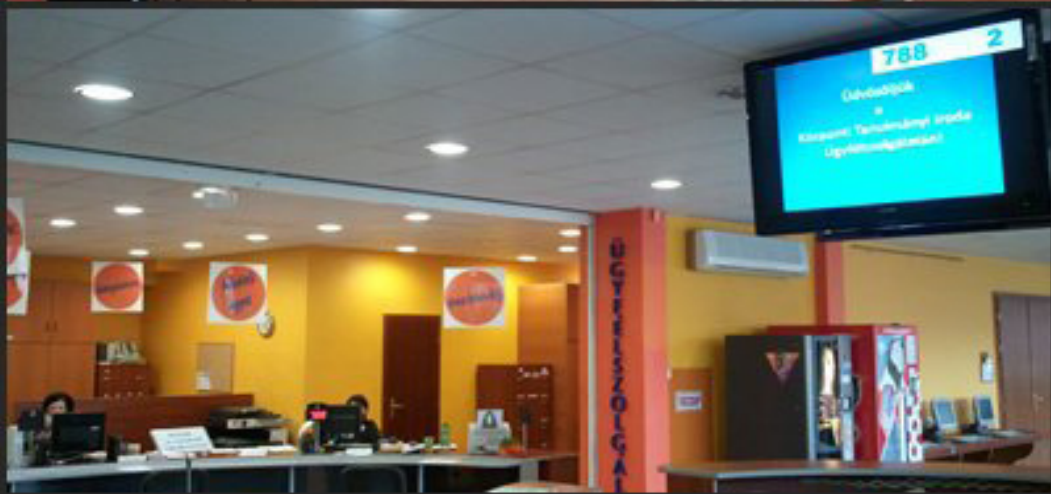
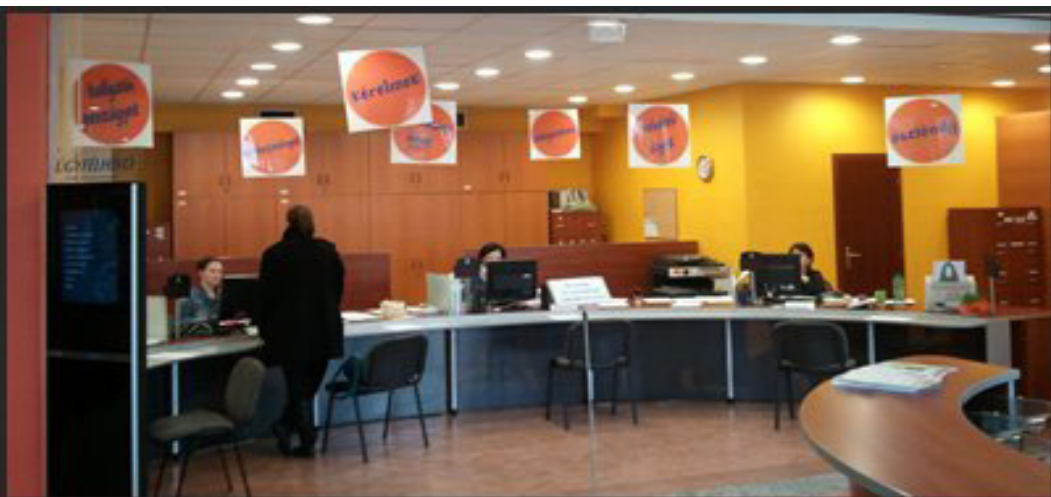
Prekinuo nas je profesor i zamolio da sjednemo u polukrug, upalio računalo, podijelio radne materijale među kojima je bio popis literature i započeo predavanje. Bilo je riječi o učećim gradovima, zajednicama i regijama, problemu ekonomske održivosti neprofitnog sektora i važnosti sudjelovanja u razvojnim projektima. Iako smo kao šačica studenata pomno

slušali izlaganje i bilježili zanimljive informacije, predavanje nije obilježio ex cathedra pristup. Ubrzo smo bili podijeljeni u matične i ekspertne skupine, samostalno proučavali i jedni druge poučavali sadržaju radnih materijala, izlagali, raspravljali i zajedničkim snagama pisali projekte. Takvi metodički pristupi nastavi bili su prisutni na svim kolegijima koje sam pohađala na Fakultetu humanističkih znanosti i Fakultetu za obrazovanje odraslih osoba i razvoj ljudskih potencijala u Pečuhu. Istini za volju, duže nastavne sesije, rad u manjim studentskim grupama, kao i primjena različitih metodičkih pristupa i didaktičkih pomagala, uvelike su me podsjetile na prvu studentsku razmjenu u austrijskoj Visokoj školi za menadžment u Eisenstadtu.

Moje studijsko putovanje od Osijeka preko Eisenstadta do Pečuha i natrag započelo je prikupljanjem potrebne dokumentacije, ispunjavanjem prijavnih

formulara i informativnim razgovorima nakon kojih je uslijedilo potpisivanje ugovora za CEEPUS i ERASMUS stipendiju. Kada sam pomislila da je posao s papirologijom završen, uslijedile su prijave za austrijsku vizu i mađarsku boravišnu dozvolu. Ovisno u kojoj zemlji želite studirati, važno je imati jedan od ta dva dokumenta jer bez njih nećete moći boraviti u inozemstvu duže od 90 dana. Plaćanje stanarine, upisivanje kolegija i prijavljivanje ispita vrši se preko sveučilišnih online platformi (Campus IB u Eisenstadtu i ETR u Pečuhu) kojima je lako upravljati. Iako IB i ETR inače izvrsno funkcioniraju, određenih dana bi vas mogli baciti u očaj. Tako sredinom mjeseca kada budete sa svojim prijateljima i kolegama kolektivno plaćali mjesečnu ratu za najam sobe ili početkom semestra kada budete zajedno sa drugih nekoliko stotina studenata odabirali kolegije, navedene bi vas platforme zbog preopterećenosti mogle izbaciti iz sustava.

To su slatke muke koje ćete prebroditi ako se „naoružate“ strpljenjem i nekim domaćim slavonskim specijalitetom, stoga se nemojte previše živcirati. Studentski domovi su dobro opremljeni različitim sadržajima pa ćete uz malu nadoplatu ili besplatno uživati u sauni, tere-tani, igrajući stolni tenis ili ispijajući čaj u kafiću smještenom u prizemlju. Studentske sobe su klasično uređene, neke su jednokrevetne, a u nekima ćete svoj životni prostor dijeliti s još tri osobe. Dobro je imati

cimericu/e jer ćete ionako zbog buke u domu biti primorani učiti u knjižnici, a kroz dijeljenje skromnog prostora s pojedincima iz drugih kultura možete steći nove prijatelje i naučiti puno o životu. Osnovne čari života na kampusu su (osim druženja) blizina fakulteta, autobusne stanice i trgovine. Sve je na dohvat ruke, ali ukoliko ne preferirate vožnju gradskim prijevozom i želite uštedjeti, savjetujem da na tržnici jeftino kupite bicikl koji pri povratku kući možete prodati. Ako njeđujete kozmopolitski stav

da je vaš dom cijeli svijet, preporučujem da vikende i svako slobodno vrijeme između učenja i ispita iskoristite za istraživanje kulture grada i zemlje u kojoj se nalazite. Tako ćete se opustiti, vidjeti i naučiti nešto novo. Pošto je u društvu sve zanimljivije i lakše, **budite otvoreni za upoznavanje novih ljudi s kojima ćete učiti, provoditi slobodno vrijeme, putovati, kuhati, prati rublje ili pak raspravljati o kulturnim i društvenim razlikama.** Možda će vam jedan dan prijateljica iz Bugarske javiti da otvara firmu i treba vašu pomoć ili ćete dobiti rođendansku čestitku od prijateljice iz Grčke, upit od kolege iz Mađarske oko pretraživanja neke baze podataka, možda će vas tijekom ljetnih praznika posjetiti prijatelji iz Japana i Južne Koreje ili ćete vi na nečiji poziv otići na drugi kraj svijeta. Jednoga dana će vašem prijatelju, poznaniku, nadređenom ili podređenom trebati pomoć i potpora pa ćete znanje, vještine i kompetencije koje ste stekli i razvili tijekom studiranja na matičnom fakultetu i onom inozemnom moći i primijeniti. Kada bih se osvrnula, posljednjih 5 godina studiranja na Odsjeku za informacijske znanosti opisala bih kao učenje, druženje i putovanje s osmijehom. Sve je moguće, stoga promišljajte i razvijajte svoje kritičko mišljenje, učite, ali i samostalno otkrivajte nove izvore znanja, družite se i dopustite da vaš uspjeh pridonese razvoju zajednice u kojoj živite i djelujete.

Želim vam puno sreće i uspjeha u daljnjem školovanju!

ČITATELJSKE NAVIKE U BRČKOM ILITI KAKO JE PROTEKLO VOLONTIRANJE U SAMOSTANU

MARTINA MARKOVIĆ

Završivši preddiplomski studij, završilo je i doba ispunjavanja prakse. Svaka od ustanova u kojoj smo je odrađivali (barem po mojem iskustvu) ostala je u dobrom sjećanju. Ipak, jedna od njih se svakako isticala u te tri godine. Naime, početak treće godine obilježilo je odrađivanje prakse u Franjevačkom samostanu Uznesenja Marijinog u Tolisi kraj Orašja. Dva tjedna provedena tamo bila su toliko ugodna, zanimljiva i puna dobrih vibracija da se samo čekalo kada će se ponovno stvoriti prilika za takvu vrstu prakse. Prilika nam se ukazala godinu poslije, kada je postavljena obavijest na mrežnim stranicama Odsjeka za obavljanje prakse ili volonterskog rada u **Franjevačkom samostanu sv. Ante Padovanskog u Dubrava kraj Brčkog** u vremenu od 20.2. do 3.3. 2012. U roku od par minuta nakon pročitane obavijesti, kolege Mario Kuzman, Božidar Glas i ja smo odaslali mail s prijavom za volontiranje. Tu ne treba izostaviti ni kolege Dragana Dvorskog, Romanu Radišić i Dinu Mekić s preddiplomskog studija, koji su u toj obavijesti prepoznali i svoju priliku za odrađivanje prakse. Nakon par dogovora s profesorom, stvorene su grupe od troje studenata pri čemu je svaka trebala ostati tjedan dana, s tim da je kolega Glas odmah izrazio želju za ostajanjem oba tjedna. Dakle, došao i taj datum kada smo u pratnji profesora Damira Hasenaya i Maje Krtalić pošli putem Dubrava gdje nas je srdačno dočekaio fra Stjepan Pavić, na čiju smo inicijativu tamo bili i pozvani. Fra Stjepan je tije-

kom života kupio, prikupio i na dar dobio preko 10 000 jedinica knjižne građe te nekoliko stotina umjetničkih djela s potpisima velikana poput Vlahe Bukovca, Otona Ivekovića, Ede Murtića, Naste Rojc i mnogih drugih, kojima je ispunio tamošnju galeriju Šimun.

No, prijedimo na građu bližu našoj struci. Dakle, desetak tisuća knjiga smještenih i sortiranih po kutijama i policama jedne sobe bila je prva slika koju smo zatekli pri dolasku. Sve njih trebalo je **izvaditi iz kutija i polica te posložiti po osnovnim UDK oznakama te im dati inventarni broj**. Iako smo u početku bili malo obeshabreni mišlju da ta prva faza nikako neće biti gotova, na opću radost nas i profesora, a i fra Stjepana, sve knjige su već krajem prvog tjedna završile unutar svoje skupine u za njih pripremljene police knjižnice.

Dolaskom subote, došla je i druga grupa bez jednog člana, u čemu sam ja automatski vidjela priliku za ostankom i taj

idući tjedan što mi je i omogućen. Navedeni je tjedan prošao u zraku popisivanja knjiga i dodjeljivanja inventarnih brojeva, pri čemu nam se nakratko pridružio i asistent Lacović. No, da ne ispadne da je cijeli tamošnji boravak prošao u duhu rada, reda i discipline bitno je za naglasiti da je nakon svakog radnog dana uslijedila i doza opuštanja, bilo u društvu kolega ili fratara pojedinačno ili svih nas zajedno. Neki bi igrali ping-pong, neki gledali filmove, neki šetali okolo ili se vernali po zvoniku. Bili smo vođeni na pokoju večeru, a i pokoje piće te u razgledavanja mjesta i okolice.

Posebnost je ovakve prakse ili volontiranja što sami sebi određujemo radni ritam, atmosferu koja je uvijek bila popraćena raznim glazbenim ukusima, tek toliko da nam da daljnjeg elana. Sve je išlo bez ikakvih pritisaka, u ozračju potpunog mira te uvijek dobrog društva spremnog za rad, zezanciju i smijeh.

Ono što mogu reći za kraj jest da su mi i ta dva tjedna prekratko trajala i da bi ih produžila što bi duže mogla. Ali neka, sva sreća što smo ostavili još dosta posla iza sebe pa se lako možemo prijaviti i na ljeto. Vratit ćemo se opet zasigurno!

MOJE ISKUSTVO VOLONTIRANJA U GRADSKOJ I SVEUČILIŠNOJ KNJIŽNICI U OSIJEKU

TENA TORMAŠ

Godina 2010. pokazala se prijelomnom godinom u mom životu. Kao pripadnica prve skupine diplomiranih studenata prve generacije studija Informatologije u Osijeku napokon sam dobila i službeno priznanje za petogodišnji trud koji sam uložila u svoje obrazovanje. Konačno sam mogla reći zbogom ne проспavanim noćima i stresu zbog nadolazećih ispita koji sam ublažavala

sendvičima iz kantine i zalijevala ogromnim količinama kave, što je, uz sve svoje prednosti, također nezaobilazni dio studentskog života. Kako god bilo, to je razdoblje života sada bilo iza mene i bilo je vrijeme da se suočim sa stvarnim svijetom koji me čekao. S diplomom u rukama, nakon prvotnog zanosa, uslijedila je nezaobilazna tjeskoba zbog neizvjesnosti preda mnom. Varijacija na pitanje „Što sada?“ bilo je bezbroj. S obzirom na stanje u državi budućnost se činila sve samo ne optimističnom, a prilike za zapošljavanje prilično oskudne. No na ovaj ili onaj način, potraga za poslom je morala započeti, a ja sam odlučila odmah djelovati. Gradska

i sveučilišna knjižnica u Osijeku bila je moj prvi i najlogičniji izbor. Zakucavši na njihova vrata ponudila sam im svoj životopis i svježe stečenu diplomu. Unatoč ljubaznoj i altruističnoj ravnateljici koja je pokazala puno suosjećanja za situaciju u kojoj sam se nalazila, nije se mogla izuzeti činjenica da ne postoje sredstva kojima bi se trenutačno mogao platiti moj rad. No kao alter-

nativu ponudila mi je, u tom trenutku moram priznati, prilično neprimamljivu ideju o volontiranju u njihovoj ustanovi. Radilo se naime o potpisivanju Ugovora o stručnom osposobljavanju za rad u trajanju od godinu dana koji po svom završetku omogućuje polaganje stručnog ispita za diplomiranog knjižničara uz mjesečnu naknadu od 0 kn. Svjesna činjenice da malim koracima možemo puno toga učiniti drugima, a istodobno i sebi, prihvatila sam ponudu i postala dijelom njihovom radnog kolektiva našavši svoje mjesto na Odjelu obrade čija me voditeljica s velikim strpljenjem i obzirnošću uvela u novi posao. Prvotna

nesigurnost i strah se vrlo brzo izgubio nakon što mi je naglasila neophodnost prakse u okviru koje ću steći radno iskustvo i priliku za daljnju profesionalizaciju. Voditeljica i djelatnici obrade ukazali su mi na važnost volontiranja i naučili me da ono sa sobom nosi mnoge prednosti. Volontiranjem se možemo izgraditi kao osoba i kao radnik, steći znanja i korisna poznanstva koja će nadopuniti naš životopis i poslužiti za pronalazak posla što je puno važniji kriterij od kriterija zarade. Tijekom svog volontiranja u GISKO-u puno sam dala ali i puno naučila. Njegovi djelatnici pokazali su se korektni, učiteljski nastrojeni, obzirni ali i poticajni i nadasve profesionalni. Osjećaj prihvaćenosti omogućio mi je razvijanje samostalnosti i sigurnosti u radu te priliku za stjecanje ravnopravnog položaja i samoaktualizacijom. Istina je da sam ponekada morala odrađivati i poslove koji su od manje važnosti i prilično zamorni ili neugodni (poput lupanja žigova na građu za otpis), no način na koji su mi dodjeljivani nije umanjio prethodno stečeni osjećaj vrijednosti. Odavanje priznanja za rad je jedan od načina na koji se „plaćaju“ volonteri, a to je nešto čega su djelatnici GISKO-a itekako svjesni. Iskustvo volontiranja povećava osjećaj samoostvarenja, što je nemjerljivo ekonomskoj dobiti, ali je itekako mjerljivo zadovoljstvom volontera, djelatnika te na koncu zadovoljstvom samih korisnika zbog kvalitetno obavljenog posla. Ono jača vašu vezu sa zajednicom i širi mrežu potpore i kontakata. Nadilazi eventualnu introvertiranost i potiče razvijanje komunikacijskih vještina i timskog rada. Tijekom svog

volonterskog staža dobila sam priliku i upoznavanja s radom na drugim odjelima kao što je Posudbeni odjel, čija me je voditeljica, pokazujući visoki stupanj stručnosti i potpore, ohrabrila u radu s korisnicima i prenijela mnoga korisna znanja koja su mi bila potrebna i koja su uvelike obogatila moje radno iskustvo. Premda je moja priča o volontiranju po isteku Ugovora završila, jačina stečenih prijateljstva u tih godinu dana je bila neprocjenjiva. Svojim radom i spremnošću da učinim sve što je potrebno te zahvaljujući djelatnicima GISKO-a izgradila sam pozitivan stav koji mi je donio osjećaj ponosa i identiteta. Volontiranje u GISKO-u omogućilo mi je da se istaknem na području svoje struke što nije prošlo nezapamćeno. Prelazak kolegice s odjela na drugo radno mjesto automatski je otvorilo novo, a stečeni dobar utisak na temelju rada i truda je učinio svoje. Danas sam ponosna djelatnica GISKO-a i punopravna službena članica njihovog radnog kolektiva. Ono što se na početku činilo kao neprimamljivom idejom zbog „neplaćenog“ rada pokazalo se najisplativijom odlukom u mom životu. Spoznaja o tome da se ulaganje u sebe i osobni razvoj kroz volontiranje u današnje vrijeme ipak isplatilo, kako za mene tako i za ostale mlade ljude koji su netom završili fakultet, je od neprocjenjive vrijednosti. Zapamtite da uvijek, pa makar i na položaju volontera, imate šanse napredovati i pokazati poslodavcima da možete više. Jednostavno je potrebna vjera u sebe, rad i trud te pozitivan stav o novim iskustvima. A to rijetko kada prolazi nezapamćeno.

ŠTO NAKON STUDIJA? JOŠ JEDAN STUDIJI!

IVA ARAČI

Mnogi studenti se pitaju što ih nakon završetka diplomskog studija očekuje. Budući da se nalazimo u teškim vremenima kada su mogućnosti zapošljavanja male ili nikakve, najbolje bi bilo, ukoliko to financijske i druge prilike dozvoljavaju, nastaviti ulagati u daljnje obrazovanje i proširivanje znanja i vidika. Doktorski studij bio bi logičan nastavak obrazovanja, no s obzirom na visinu školarine brojnim to trenutno nije prva opcija. Budući da postoji mogućnost upisivanja više od jednog diplomskog studija, vjerujem da neki od vas razmišljaju o tome. Primjerice, Ekonomski fakultet u Osijeku nudi zanimljivu mogućnost upisivanja diplomskog studija Poslovne informatike, koji može nadograditi vaša znanja s područja informatike i informacijskih tehnologija, Odjel za kulturologiju ove godine također otvara diplomski studij Knjižničarstva, Kulturalnog menadžmenta i Medijske kulture, a tu su i mogućnosti upisa diplomskih studija u Zagrebu. Međutim, ukoliko biste htjeli svoje znanje i vidike proširiti mimo dosadašnjeg usmjerenja – informacijskih znanosti ili vam je san pobliže se upoznati sa psihologijom te raditi kao savjetnik kao što je meni, važno je znati da postoji Magistarski studij savjetovanja na Evanđeosko teološkom fakultetu u Osijeku.

Evanđeosko teološki fakultet otvorio je ovaj studij u jesen 2011. godine. Njegov jedinstveni program uključuje usvajanje znanja iz područja savjetovanja te drugih srodnih područja. Ova perspektiva potiče holistički pogled na pojedinca te po-

jedinca u zajednici. Predavanja i vježbe potiču studenta na usvajanje teorije i razvoj raznolikih vještina. Sve vježbe se održavaju pod kvalificiranim nadzorom, a predavanja održavaju stručnjaci svjetskoga glasa. Od studenata kandidata se očekuje da imaju:

- Završeni dodiplomski studij u područjima društvenih znanosti;
- Ukupno 2000 sati plaćenog ili volonterskog iskustva u radu s ljudima, što može uključivati aktivnosti poput održavanja nedjeljne škole, rehabilitacijske volonterske djelatnosti, ljetni kampovi, radionice, sudjelovanje u grupama za podršku, itd.;
- Ovisno o prethodnom obrazovanju i iskustvu, od kandidata za studij se može zatražiti izvršavanje nekih predvjeta prije početka studija. To bi, primjerice, uključivalo predavanja iz područja psihologije, sociologije, ljudskog razvoja, razvoja ličnosti, braka i obitelji, spol, kršćanskog svjetonazora, biblijske etike, itd., te može potrajati i do godinu dana;
- TOEFL rezultat od 550 ili ekvivalent, budući da su nastavni materijali i literatura na engleskom jeziku.

Veći dio prve godine sastoji se od osnova nastavnog plana i programa: Procjena sposobnosti; Multikulturalno savjetovanje; Pravna i etička pitanja; Liječenje

i intervencija teorije; Psihopatologija; Temelji kršćanske duhovnosti i psihoterapija (integracija); te Profesionalni razvoj. Po završetku osnove nastavnog plana i programa studenti biraju između četiri ponuđena usmjerenja: Brak i obitelj; Djeca i adolescenti; Ovisnosti; i Savjetovanje u kontekstu crkve. U specijaliziranim predavanjima student razvija vještine i integrira teoriju s praksom. Za završni dio studija studenti pišu rad od 90 do 100 stranica na temu svog odabranog usmjerenja. Osim navedenog, studenti se mogu odlučiti za što veći broj izbornih predmeta u svom usmjerenju, uzimajući u obzir da po završetku moraju steći namjane 120 ECTS bodova.

Kako je vidljivo iz navedenih predmeta i područja koje je potrebno tijekom studija usvojiti, studij nije posve „religijski obojen“ te jamči usvajanje zaista razno-

likih znanja i vještina. U razgovoru s jednom studenticom, koja je prethodno završila preddiplomski studij na Ekonomskom fakultetu, saznala sam da je studij izuzetno zanimljiv te da većinu studentske populacije toga smjera čine studenti laici, dakle studenti koji nisu religijski usmjereni. Ukoliko se sami želite uvjeriti kako studij funkcionira pozvani ste razgledavati studentski kampus te provesti dan ispunjen aktivnostima, uključujući predavanja, studentsku službu i studentsko savjetovalište. Moguće je također prisustvovati predavanjima od ponedjeljka do petka od 8:00 do 16:00 sati, s prethodnom najavom. Ukoliko želite dogovoriti razgledavanje, prisustvovanje predavanjima ili zatražiti dodatne informacije možete se obratiti na e-mail adresu: info@evtos.hr

DVA STUDIJA PARALELNO? PRIHVATI IZAZOV!

ANA TOT

Da mi je netko, u ovo isto vrijeme prije tri godine, rekao da ću za nekoliko mjeseci postati studentica još jednog fakulteta, rekla bih mu da je lud. I ne bih ni trenutka dvojila oko utemeljenosti te ranije postavljene psihijatrijske dijagnoze. No ono što je tada za mene bila samo puka ludost, ubrzo je postala stvarnost. A postala je to upravo onoga trenutka kada sam si dopustila uopće početi razmišljati o tome kako bi izgledao moj život ukoliko bi se to uistinu i ostvarilo. I nije mi to tada izgledalo kao nekakav teško dostižan ideal. Naravno, svakodnevno sam promišljala o tome jesam li ja uopće sposobna za takav veliki pothvat, hoću li uspjeti, je li to moguće. No nisam si željela odmah nametnuti činjenicu da je to apsolutno i kategorički nemoguće. Željela sam barem pokušati, morala sam si pružiti tu priliku. Jer što je uopće nemoguće? Samo jedna riječ koju počnemo koristiti kao izgovor kada nas je strah izleta u nepoznato. Ipak, Mark Twain jednom je davno rekao: "Twenty years from now you will

be more disappointed by the things that you didn't do than by the ones you did do. So throw off the bowlines. Sail away from safe harbor. Catch the trade winds in your sails. **Explore. Dream. Discover.**» Ne pronalazim niti jedan valjani razlog zašto ne poslušati Marka i spremno prihvatiti taj izazov nepoznatog.

Također, ne pronalazim niti jedan valjani razlog zašto ne studirati paralelno na dva fakulteta ukoliko postoji želja za tim. Jer, naravno, ipak je najbitnije imati snažnu želju i volju, ne odustati kad postane teško. A ponekad zaista zna biti. No upuštanjem u tu avanturu možeš biti samo na dobitku, u svakom mogućem aspektu.

Postaješ odgovorniji, više cijeniš vrijeme koje imaš i naučiš ga pravilno raspoređivati, stekneš organizacijske sposobnosti i vještine koje će ti, kada se nađeš u svijetu rada, itekako biti od koristi, naučiš se nositi sa stresnim situacijama, upoznaješ nove ljude, razvijaš neke nove spoznaje. I naravno, onaj

vječni mit o tome kako takvi studenti vjerojatno imaju loš društveni život, na posljetku je i dalje samo – mit. To vam tvrdim s potpunom odgovornošću. Samo je potrebno dobro se organizirati i sve se stigne, zaista sve.

Nego, pitam se, zašto se sramiti biti drugačiji i gledati na fakultet, na obrazovanje općenito, ne kao na nužno zlo i samo još jednu dosadnu obavezu koju ćemo usput nekako već riješiti? Zašto se zadovoljiti prosječnim i uskratiti si ono pravo uživanje u znanju? Jer ja zbilja uživam u svakodnevnom učenju nekih novih informacija i to iz nekoliko različitih, interdisciplinarnih područja. I upravo se zbog toga posljednje tri godine osjećam zaista sjajno! Jednostavno, nikad nisam bila sklona tom jednostrukom određivanju, strogo definiranom, isključivo jednom području znanosti kojim ćeš se baviti. Treba slijediti svoje srce, svoje težnje, ići željenim putem ne

bismo li ostvarili sve zacrtane ciljeve, bez obzira na njihov broj. Bitno je raditi ono što voliš, što će te svakoga dana iznova fascinirati, a ne izazivati osjećaj tjeskobe i nezadovoljstva. Upravo je zbog toga odabir fakulteta jedna od važnijih životnih odluka. Naravno, vrlo se lako može dogoditi kako s osamnaest godina možda još uvijek nismo spremni donijeti tu konačnu odluku. Možda, u konačnici, tada još niti ne poznajemo dovoljno sami sebe da bismo znali čemu želimo posvetiti ostatak vlastita života. No zato su tu druge prilike. One postoje kao želje, kao mogućnosti. Na nama je samo odluka hoćemo li ih prihvatiti u dogledno vrijeme, hoćemo li zgrabiti priliku koja nam se svesrdno pruža. Ili ćemo zauvijek žaliti za olakim ispuštanjem iste.

Ja sam svoju zgrabila, čvrsto, objema rukama. A vi?

RAD U BIBLIOBUSNOJ SLUŽBI KNJIŽNICA GRADA ZAGREBA

BLAŽENKA ČUIĆ

Nakon završetka studijskog programa Informatologije na Odsjeku za informacijske znanosti u Osijeku, pružila mi se izvanredna prilika za zaposlenje u bibliobusnoj službi u Knjižnicama grada Zagreba. Tome je uvelike pridonio aktivan angažman tijekom studija, posebno u Klubu studenata informacijskih znanosti „Libros“, zatim iskustvo u obavljanju knjižničarskih poslova koje sam stekla stručnom praksom te druge aktivnosti tijekom studija u kojima sam uvijek rado sudjelovala. Iako je novi posao zahtijevao trajno preseljenje u hrvatsku metropolu, prihvatila sam ga bez dvojbi, a pozitivna iskustva redala su se već od prvog radnog dana potvrđujući vjeru u kreativnost i kvalitetu toga posla.

Bibliobusna služba u Knjižnicama grada Zagreba djeluje od 1976. godine. Dva su bibliobusa koja voze u četiri smjene te staju na 73 stajališta u gradu, njegovoj okolini te radnim organizacijama. Bibliobus svakih 14 dana dolazi na isto mjesto. Korisnicima je na raspolaganju bogati

fond od oko 65 000 svezaka dječje literature, beletristike domaćih i stranih autora, stripova te popularno znanstvenih djela. Knjige korisnici mogu birati sami ili uz stručnu pomoć knjižničara informatora, a postoji i mogućnost rezervacije knjiga. Iako se posljednjih godina broj stajališta pri radnim organizacijama smanjio, i dalje postoji veliki interes za knjigom i čitanjem, a neke od radnih organizacija koje iz tjedna u tjedan posjećujemo su: INA, Ericsson, tvornica željezničkih vozila Gredelj, Končar, Poglavarstvo Grada itd. Bibliobus uglavnom staje u mjestima ili dijelovima grada Zagreba koji nemaju knjižnicu, kod škola, mjesnih odbora i sličnim, a knjiga se pojedinim akcijama nastoji približiti i najmlađim korisnicima. Tako je u Mjesecu hrvatske knjige, od 15. listopada do 15. studenog, svim prvašićima omogućen besplatan upis u knjižnice, a primjerice u Zagorju, načelnica općine Jakovlje svim osnovnoškolcima plaća godišnju članarinu za bibliobus. Osim ponedjeljka koji je rezerviran za interne poslove, svakodnevno putujemo i omogućujemo stanovništvu pristup informacijama i literaturi potrebnoj za obrazovanje, informiranje, zabavu i slične sadržaje. **Upravo pokretljivost i prisniji kontakt s korisnicima čine taj posao zanimljivijim i ljepšim.** U nekim mjestima i čitave obitelji, od onih najmlađih pa do roditelja, posjećuju bibliobus i dolaze po svoju dvotjednu zalihu knjiga. Među kolegama vlada prijateljska, poticajna i suradnička atmosfera, tako da svi zajedno svojim radom utječemo na kvalitetu usluge. Rad u bibliobusnoj službi je krea-

tivan, dinamičan i zabavan posao koji omogućuje stjecanje teorijskih i praktičkih znanja, a njegova pokretljivost mijenja rutinu svakidašnjeg života i rada. Zbog svega toga, kao i zbog svog prisnog kontakta s korisnicima, ispunjava me zadovoljstvom.

Dear LIBROS readership, I am an auditor from Hungary and I study at the **University of Pécs at the Faculty of Adult Education and Human Resources Development**. I am a Library Science second-year undergraduate. I won an Erasmus scholarship so I can study at Your University. I would like to write about my experience at Department of Information Sciences in Osijek, about my classmates, courses, what did I like and things I would like to upgrade.

picturesque coastline; tram and bicycle lane whatever use by cyclists and from which motorized traffic is generally excluded. I perceived that the air is cleaner and Drava is very soothing if people are troubled.

After the natural resources and other characteristics I would like to write about university. The main reason I chose Osijek was that I wanted to improve my English knowledge. Immediately I realized I can't speak English well, I'm only a be-

I have to admit I didn't know much about Osijek when I arrived, I only knew that Pécs and Osijek has been sister city since 1973, you have Drava and a beautiful huge gothic cathedral. What a pity I haven't learned about it sooner, especially as the distance from here to Pécs is 80 kilometre. I decided I need to discover the beauties of Osijek. First step was that I bought a city-map and I roamed from street to street; park to park. I realized that my region, Pécs is missing parks with colorful flowerbeds, river with bridge and promenade where we take a walk and roller skate along a stretch of

ginner and I can't speak Croatian either, as this wasn't a prerequisite. The administration procedure is long and difficult for me because I always need translation assistance. I felt very lost and defenseless. It was an experience I wouldn't like to go through again. However my ERASMUS mentor, her name is Ana Pervan and my teachers always encouraged me not to worry, everything will be all right. The staff in the Department of Information Sciences in Osijek are helpful. There is really no need to be either afraid or nervous – they are here to help me and to work with me respecting all my interests.

I don't have to worry about my English, no one will object me. They only wanted to know which courses I would like to have and it was solved. In addition I try to relax during the week and practice English by speaking to other students. That's how I will upgrade my foreign language skills and meet new people. The staff told me they hoped I would enjoy my stay here and I would adapt easily to new circumstances. As an Erasmus student I should

have fun and learn something new. They shall do their best to make my stay in Osijek as soon as possible. The aforesaid statements are fulfilled.

I hope that a foreign education gave me the advantage. Finally our hard work will soon come to fruition. I combine work with pleasure as I choose library integration in Osijek for the diploma thesis so after I went home in summer I will continue writing it.

ALL ABOUT: DAMON A. MCGHEE

DAMON A. MCGHEE

My name is Damon McGhee. I was born and raised in Chicago, Illinois. Since I was a child I've always wanted to be a doctor, but just four years ago I neglected that dream in order to become an archivist/librarian or a consultant for library-related initiatives. Currently, I am a graduate student pursuing **two master's degrees in Library and Information Science, and African Studies**. I expect to graduate this coming May, 2012, after which I will hope to procure a position as an archivist, rare books and special collections curator, or government affiliate, allowing me to use my research, analytical, and communicative skills learned in my graduate studies to try to help better the conditions of the world.

I have many interests that set me apart from other students in the field of librarianship as it is practiced in the United States. Firstly, I am African American and male, which is a very rare combination to come across in the field. Secondly, I am interested in the progress of international exchanges, in business, communication, and community building. My efforts

to exercise these interests leave me involved with a number of initiatives. Currently, I am a volunteer at the Champaign County Historical Archives section of the Urbana Free Library (a public library), a curatorial intern at the Rare Book and Manuscript Library at UIUC, and I hold a paid position serving as a graduate assistant in the Africana Collections and Services section of the International and Area Studies Library at UIUC.

The Africana Collections and Services, formerly the Africana Library, has merged with many other area studies libraries to form the International and Area Studies Library. Before this merge of libraries, my supervisor, Al Kagan, spent most of his time looking for funding for the library. This is in spite of the fact that the Africana Collections and Services has the third-largest collection of Africa-related books and other materials in the United States. That's more than more than 200,000 volumes of books, 3,000 journals, 40,000 maps, & 700 videos, representing more than 150 languages. Africana Collections and Services holds a great collection that is unsupported and largely unused by the students and faculty at the university. And this is where the challenges begin for me.

Some of my duties in Africana Collections and Services include **maintaining the library's website, and creating finding aids and digitizing them to be shared on "online portals" that houses thousands of other finding aids from various departments of research**. The purposes of these finding aids are to get undergraduate students (those pursuing bach-

elor's degrees) involved with learning more about Africa.

Early last year in 2011, I helped design a finding aid that would inform students and faculty about the situations occurring in Egypt regarding the potential change of government. This portal interacted with information exchanged on twitter and Facebook, news feed from Al-Jazeera, BBC News, and CNN News. The finding aid provided a space where all requests for information regarding the concurrent events in Egypt would be answered.

ed States providing leadership for the development, promotion, and improvement of all libraries in the United States. Not only is the University of Illinois home to some of the best library collections in the world, it is also the home of the best library school in the United States.

As many people might be aware the cost of education in the United States has skyrocketed and it is becoming increasingly difficult for students who wish to complete a graduate program to manage payments for school without holding a paid position at the school. These

paid positions are categorized as research assistantships, graduate assistantships, or teaching assistantships. Each classification is supposed to specify the duties of the particular job. The graduate assistantship program programs substantial support for graduates, often times including tuition waivers (provides free schooling)

At a local level, there are many things that the Urbana-Champaign contributes to the librarianship community. The twin cities split by the University of Illinois at Urbana-Champaign holds a total of 3 public libraries, and 43 university libraries that make up the University of Illinois library system. Each library within this system has its own mission stemming from the mission of the American Library Association, which serves as the central organization for librarianship in the Unit-

plus bi-weekly or monthly stipends.

I take great pride in my efforts to maintain and make accessible the collections at Africana Collections and Services. I am grateful for the opportunity provided to me as graduate assistant for this library. Furthermore, the experiences I have gained as a pre-professional librarian, archivist, and outreach coordinator, and international liaison will help me to serve the world's patrons in search of information, hope, and peace.